

Udskrift af dombogen

DOM

Afsagt den 2. oktober 2017 i sag nr. BS [REDACTED]:

[REDACTED] A
[REDACTED]
[REDACTED]

mod

[REDACTED] B
[REDACTED]
[REDACTED]

Sagens baggrund og parternes påstande

B Denne sag, der er anlagt ved Retten i Aarhus den 25. oktober 2016, drejer
sig om, hvorvidt sagsøgte, [REDACTED] er ansvarlig for
A en vandskade på sagsøger, [REDACTED] ejendom, beliggende
X, B [REDACTED] Aarhus C, som følge af, at [REDACTED]
[REDACTED] som entreprenør for Århus Vand i 2010 skulle have udført det ledningsar-
bejde, der skulle være årsagen til vandskaden.

A, B [REDACTED] påstand er, at [REDACTED]
tilpligtes at betale kr. 172.096,38 med tillæg af sædvanlig procesrente fra 15.
juni 2014 til betaling sker.

B [REDACTED] påstand er frifindelse

Spørgsmålet om forældelse er udskilt til særskilt behandling og afgørelse, jf.
retsplejelovens § 253, stk. 1, og 2, og med parternes samtykke afgjort
mundtlig hovedforhandling, jf. retsplejelovens § 366.

A For så vidt angår denne del af sagen har [REDACTED] nedlagt
påstand om, at kravet ikke er forældet.

B [REDACTED] har nedlagt påstand om frifindelse, idet kra-
vet er forældet

Oplysningerne i sagen

Det fremgår af sagen, af der i efteråret 2013 blev konstateret en vandskade
på enedommen [REDACTED] Aarhus, tilhørende [REDACTED]
A [REDACTED] Der er fremlagt billeder, optaget på ejendommen den 29. august 2013,
hvoraf det af teksten til det første billede fremgår:

"Dette er gasledningen, som er stoppet med beton i 2010 af Aarhus Vand, da de har skiftet stophanen (grøn pil).

Ved udgravningen efter vandskade i 2013 fylder Aarhus Vand igen hullet med beton, da der siver vand ud fra gasledningen"

- A Den 15. maj 2014 rettede [REDACTED] advokat, advokat [REDACTED] henvendelse til Aarhus Vand A/S, idet der overfor Aarhus Vand A/S som ledningsejer blev rejst erstatningskrav som følge af vandskaden. Af brevet fremgår blandt andet:

- A "...
Som advokat for [REDACTED] der ejer ejendommen [REDACTED] retter jeg henvendelse til Dem i anledning af, at min klient i efteråret 2013 konstaterede en vandskade på ejendommen.

Ved opgravning af min klient kunne det konstateres, at en gammel nedlagt gasledning var fyldt med vand. Fra denne gasledning konstaterede min klient udstømmende vand. Ifølge min klients oplysninger var der ikke tegn på, at der tilstrømmede vand fra andre områder.

Ifølge min klients oplysninger udskiftede De en stophane foran min klients ejendom i 2010. I den forbindelse oplyser min klient, at De skar en gammel gasledning over, og afproppede gasledningen med cement.

På baggrund af, at min klient i 2013 konstaterede en vandskade ved ejendommen, foretog min klient en udgravning, og min klient kunne konstatere, at Deres cementprop ikke var tæt, men derimod tillod udstømmende vand fra gasledningen. Min klient har undersøgt, om der var tale om opstigende grundvand, hvilket afvises, idet min klient havde gravet et hul ved siden af omtalte stophane hvori der ikke samlede sig vand. Derimod har min klient optagelser, der viser, at der strømmer vand i gasledningen.

På baggrund af, at det var Dem, der skar gasledningen over, samt at det tillige var Dem, der foretog tilstopningen med cement, gøres det gældende, at De er ansvarlig for den skete vandskade, idet gasledningen lækkede vand som følge af Deres indgreb i ledningen.

På denne baggrund gøres det gældende, at De er ansvarlig for den skete skade, og som følge heraf pligtig til at erstatte min klients tab som følge heraf.

Jeg kan opgøre min klient tabet således:

Opgravning, samt udbedring af vandskade inkl. moms	kr. 134.996,38
Lejetab i perioden 01.09.2013- 31.01.2014:	kr. 37.100,00

I alt **kr. 172.096,38**

...

Idet min klient havde udlejet den fugtskadede lejlighed med overtagelse 1. september, var min klient nødsaget til at foretage genhusning. Dette blev gjort i en anden af min klients lejligheder beliggende i samme ejendom. Idet genhusningen ikke var forårsaget af lejers forhold, var min klient nødsaget til at opkræve en husleje svarende til den aftalte leje for den fugtskadede lejlighed. Min klient har derfor haft et lejetab svarende til den husleje, genhusningslejligheden normalt kan udlejes til.

Min klient oplyser, at genhusningslejemålet i perioden kunne udlejes for kr. 7.120,00 pr. måned med tillæg af aconto varme kr. 300,00, dvs. samlet kr. 7.420,00 pr. måned.

..."

Da der tilsyneladende ikke blev reageret herpå, rykkede advokat Aarhus Vand A/S for svar den 4. december 2014.

B Den 17. december 2014 besvarede Aarhus Vand A/S henvendelsen og oplyste, at sagen var videresendt til entreprenøren, [REDACTED] til videre foranstaltning.

A Herefter skrev [REDACTED] den 11. november 2015 til Aarhus Vand A/S

A Den 5. januar 2016 skrev [REDACTED] på ny til Aarhus Vand A/S.

Parternes synspunkter

A [REDACTED] har i processkrift 1 af 17. maj 2017 til støtte for påstanden om, at det rejste krav ikke er forældet, anført:

"I forhold til spørgsmålet om forældelse giver sagsøgtes duplik anledning til følgende bemærkninger:

Såfremt den skadegørende handling ikke resulterer i en konstaterbar skade, som er tilfældet i nærværende sag, følger det af noten i Karnov til forældelseslovens § 2, stk. 4, at *"hvis den skade-*

gørende handling ikke umiddelbart resulterer i en konstaterbar skade, løber fristen fra det tidspunkt, hvor der har vist sig sådanne skadelige følger, at skadelidte havde en rimelig anledning til at rejse et erstatningskrav". Dette følger blandt andet af U 2011.2208 H, samt U 2002.2458 H.

Såfremt fordringshaveren/skadelidte samtidig er ubekendt med skyldneren/skadevolderen, følger det af forældelseslovens § 3, stk. 2 at *"Var fordringshaveren ubekendt med fordringen eller skyldneren, regnes forældelsesfristen i stk. 1 først fra den dag, da fordringshaveren fik eller burde have fået kendskab hertil"*.

Det gøres gældende

- B
- at det først er den 17. december 2014, at Aarhus Vand oplyser, at det er [REDACTED] der har udført arbejdet, hvorfor forældelse ikke kan indtræde før dette tidspunkt jf. FÆL § 3 stk. 2.
 - at såfremt retten ikke finder, at forældelsen løber fra den 17. december 2014, løber forældelsesfristen først fra det tidligste tidspunkt, hvor sagsøger fik kendskab til fordringshaveren jf. FÆL § 3, stk. 2, som tidligst kan være den 15. maj 2014, hvor sagsøgerens advokat retter henvendelse til Aarhus Vand første gang.
 - at såfremt Retten ikke måtte finde, at forældelsen løber fra den 15. maj 2014, løber forældelsen tidligst fra november 2013, da det først er på det tidspunkt, der har vist sig sådanne skadelige følger, at skadelidte havde rimelig anledning til at være bekendt med at kunne rejst et eventuelt erstatningskrav jf. FÆL § 4, stk. 2.
- ..."

Supplerende er det i afsluttende processkrift af 1. september 2017 anført:

"Til støtte for den nedlagte påstand om at sagen ikke er forældet gøres det gældende

- at der i henhold til forældelseslovens § 21, stk. 5, tidligst indtræder forældelse et år efter parterne har afsluttet forligsforhandlingerne.

Forældelse udløber således på det foreliggende grundlag først den 11. november 2015, eller 5. januar 2016, hvorefter forældelsesfristen udløber hhv. 11. november 2016 og 5. januar 2017.

Det gøres gældende, at forældelsesfristen ikke er overskredet, da stævning er indleveret den 25. oktober 2016"

B [REDACTED] har i duplik af 1. maj 2017 til støtte for påstand om, at der er indtrådt forældelse, anført:

"...

Vedrørende forældelse fastholder sagsøgte, at sagsøgers krav er forældet.

Sagsøger har indleveret stævning i sagen den 25. oktober 2016, og således ca. 6 år efter den efter sagsøgers opfattelse skadegørende handling. Det fremgår af forældelsesloven, at forældelse af erstatningskrav uden for kontrakt regnes fra den skadegørende handling, jf. lovens § 2, stk. 4, og da der henset hertil er forløbet mere end 3 år, gøres det principalt gældende, at sagsøgers krav er forældet.

Sagsøger har anført, at forældelsesfristen først skal regnes fra den 17. december 2014, hvor sagsøger angiveligt fik kendskab til, at sagsøgte kunne være potentiel skadevolder. Dette synspunkt bestrides. Sagsøger har på et langt tidligere tidspunkt haft kendskab til eller burde have haft kendskab til, at et krav kunne være rejst mod Århus Vand som bygherre, og sagsøger kunne under alle omstændigheder have udfoldet betydeligt flere bestræbelser på at afklare en mulig skadevolder.

Hertil kommer, at det fremgår af henholdsvis stævning og replik, at sagsøger konstaterede vandskaden i efteråret 2013. Dette tidspunkt er ikke nærmere dateret, men det fremgår dog af sagsøgers stævning, at det indtalte krav om erstatning vedrører en periode fra 1. august 2013 til 31. januar 2014 (lejetab). På denne baggrund gøres det gældende, at sagsøger senest har opdaget skaden pr. 1. august 2013, og såfremt dette benægtes af sagsøger, opfordres (A) sagsøger til nærmere at dokumentere tidspunktet af den som bilag 1 fremlagte video.

Forældelsesfristen i denne sag må derfor under alle omstændigheder regnes fra 1. august 2013, og henset til, at stævning i nærværende sag først er udtaget den 25. oktober 2016, er der således også med dette sene starttidspunkt for forældelsesfristens påbegyndelse indtrådt forældelse i henhold til forældelseslovens 3-årige frist."

Supplerende er det i processkrift A af 5. september 2017 anført:

"Det bestrides, at eventuelle forligsförhandlinger mellem sagsøger og Aarhus Vand A/S har betydning for, hvornår et krav mod sagsøgte bortfalder på grund af forældelse.

Det gøres således nærmere gældende, at det er uden betydning for rettens afgørelse af spørgsmålet om forældelse i nærværende sag, at sagsøger har haft drøftelser med Aarhus Vand A/S om sagen.

Sagsøgte fastholder således i sin helhed de anbringender, der er gjort gældende i sagsøgtes processkrifter om forældelses-spørgsmålet, og det fastholdes således, at sagsøgers eventuelle krav er bortfaldet som følge af forældelse."

Rettens begrundelse og afgørelse

Der er enighed mellem parterne om, at et eventuelt erstatningsansvar er omfattet af den 3-årige forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 3, stk. 1.

A Idet det eventuelle erstatningsansvar for den påførte vandskade på ejendommen [redacted] i Aarhus, tilhørende [redacted] er påført uden for kontrakt, regnes forældelsesfristen fra tidspunktet for skadens indtræden, jf. forældelseslovens § 2, stk. 4.

A Det lægges til grund, at det arbejde, der skulle have forårsaget vandskaden, blev udført i 2010, uden det nærmere en tidsfæstet, men at vandskaden som følge af det sivende vand først blev konstateret i 2013. Det lægges endvidere til grund, på baggrund af de fremlagte foto, at [redacted] i hvert fald i den 29. august 2013 var bekendt med vandskaden, og var bekendt med, at denne var forårsaget af afpropningen af gasledningen i 2010.

A [redacted] var således på dette tidspunkt bekendt med dels vandskaden, og dels årsagen hertil, at det var udsivende vand fra den gasledning, der af Aarhus Vand A/S blev afproppet i 2010. Da A [redacted]

A [redacted] ikke forud for dette tidspunkt havde eller burde have haft kendskab til det udsivende vand, og til den deraf følgende vandskade, regnes forældelsesfristen tidligst fra dette tidspunkt, jf. forældelseslovens § 3, stk. 2.

A Idet [redacted] allerede på dette tidspunkt var bekendt med, at vandskaden stammede fra en afpropning af en gasledning, som Aarhus Vand A/S havde fået udført, var [redacted] allerede da bekendt med den umiddelbart ansvarlige for det arbejde, der var årsagen til vandskaden, uanset om det konkrete arbejde var udført af [redacted]

B [redacted] som entreprenør, og var således på dette tidspunkt bekendt med de fornødne oplysninger til at gøre kravet gældende. Under de omstændigheder regnes forældelsesfristen derfor fra den 29. august 2013.

B Under de omstændigheder var kravet således forældet i forhold til [redacted]

[redacted] den 29. august 2016, og dermed på tidspunktet for sagens anlæg. Hverken den omstændighed, at Aarhus Vand A/S den 17. december 2014 meddeler, at det mod dem rejste krav er videresendt til [redacted] B, A [redacted] eller at der mellem [redacted] og Aarhus Vand A/S har været en form for dialog om ansvaret, kan føre til et andet resultat.

B, A Af de grunde frifindes [redacted] for det af [redacted] [redacted] rejste krav.

A, B [redacted] skal betale sagsomkostninger til [redacted] [redacted] med 25.000 kr. til dækning af udgifter til advokatbistand. Ved fastsættelsen er der lagt været på sagens genstand og omfang, herunder at sagen er afgjort uden mundtlig hovedforhandling.

Thi kendes for ret:

B [redacted] frifindes.

A, B [redacted] skal inden 14 dage til [redacted] [redacted] betale 25.000 kr. i sagsomkostninger.

Sagsomkostningerne forrentes i medfør af rentelovens § 8 a.

Jimmy Bøgh Veitland

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Retten i Aarhus , den 2. oktober 2017.

Gitte Baarsch, kontorfuldmægtig

Udskrift af dombogen

DOM

Afsagt den 2. oktober 2017 i sag nr. BS [REDACTED]:

[REDACTED] A
[REDACTED]
[REDACTED]

mod

[REDACTED] B
[REDACTED]
[REDACTED]

Sagens baggrund og parternes påstande

B Denne sag, der er anlagt ved Retten i Aarhus den 25. oktober 2016, drejer
A sig om, hvorvidt sagsøgte, [REDACTED] er ansvarlig for
X, B en vandskade på sagsøger, [REDACTED] ejendom, beliggende
[REDACTED] Aarhus C, som følge af, at [REDACTED]
[REDACTED] som entreprenør for Århus Vand i 2010 skulle have udført det ledningsar-
bejde, der skulle være årsagen til vandskaden.

A, B [REDACTED] påstand er, at [REDACTED]
tilpligtes at betale kr. 172.096,38 med tillæg af sædvanlig procesrente fra 15.
juni 2014 til betaling sker.

B [REDACTED] påstand er frifindelse

Spørgsmålet om forældelse er udskilt til særskilt behandling og afgørelse, jf.
retsplejelovens § 253, stk. 1, og 2, og med parternes samtykke afgjort
mundtlig hovedforhandling, jf. retsplejelovens § 366.

A For så vidt angår denne del af sagen har [REDACTED] nedlagt
påstand om, at kravet ikke er forældet.

B [REDACTED] har nedlagt påstand om frifindelse, idet kra-
vet er forældet

Oplysningerne i sagen

Det fremgår af sagen, af der i efteråret 2013 blev konstateret en vandskade
på enedommen [REDACTED] Aarhus, tilhørende [REDACTED]
A [REDACTED] Der er fremlagt billeder, optaget på ejendommen den 29. august 2013,
hvoraf det af teksten til det første billede fremgår:

"Dette er gasledningen, som er stoppet med beton i 2010 af Aarhus Vand, da de har skiftet stophanen (grøn pil).

Ved udgravningen efter vandskade i 2013 fylder Aarhus Vand igen hullet med beton, da der siver vand ud fra gasledningen"

- A Den 15. maj 2014 rettede [REDACTED] advokat, advokat [REDACTED] henvendelse til Aarhus Vand A/S, idet der overfor Aarhus Vand A/S som ledningsejer blev rejst erstatningskrav som følge af vandskaden. Af brevet fremgår blandt andet:

- A " ...
Som advokat for [REDACTED] der ejer ejendommen [REDACTED] retter jeg henvendelse til Dem i anledning af, at min klient i efteråret 2013 konstaterede en vandskade på ejendommen.

Ved opgravning af min klient kunne det konstateres, at en gammel nedlagt gasledning var fyldt med vand. Fra denne gasledning konstaterede min klient udstrømmende vand. Ifølge min klients oplysninger var der ikke tegn på, at der tilstrømmede vand fra andre områder.

Ifølge min klients oplysninger udskiftede De en stophane foran min klients ejendom i 2010. I den forbindelse oplyser min klient, at De skar en gammel gasledning over, og afproppede gasledningen med cement.

På baggrund af, at min klient i 2013 konstaterede en vandskade ved ejendommen, foretog min klient en udgravning, og min klient kunne konstatere, at Deres cementprop ikke var tæt, men derimod tillod udstrømmende vand fra gasledningen. Min klient har undersøgt, om der var tale om opstigende grundvand, hvilket afvises, idet min klient havde gravet et hul ved siden af omtalte stophane hvori der ikke samlede sig vand. Derimod har min klient optagelser, der viser, at der strømmer vand i gasledningen.

På baggrund af, at det var Dem, der skar gasledningen over, samt at det tillige var Dem, der foretog tilstopningen med cement, gøres det gældende, at De er ansvarlig for den skete vandskade, idet gasledningen lakkede vand som følge af Deres indgreb i ledningen.

På denne baggrund gøres det gældende, at De er ansvarlig for den skete skade, og som følge heraf pligtig til at erstatte min klients tab som følge heraf.

Jeg kan opgøre min klient tabet således:

Opgravning, samt udbedring af vandskade inkl. moms	kr. 134.996,38
Lejetab i perioden 01.09.2013-31.01.2014:	kr. 37.100,00

I alt **kr. 172.096,38**

...

Idet min klient havde udlejet den fugtskadede lejlighed med overtagelse 1. september, var min klient nødsaget til at foretage genhusning. Dette blev gjort i en anden af min klients lejligheder beliggende i samme ejendom. Idet genhusningen ikke var forårsaget af lejers forhold, var min klient nødsaget til at opkræve en husleje svarende til den aftalte leje for den fugtskadede lejlighed. Min klient har derfor haft et lejetab svarende til den husleje, genhusningslejligheden normalt kan udlejes til.

Min klient oplyser, at genhusningslejemålet i perioden kunne udlejes for kr. 7.120,00 pr. måned med tillæg af aconto varme kr. 300,00, dvs. samlet kr. 7.420,00 pr. måned.

..."

Da der tilsyneladende ikke blev reageret herpå, rykkede advokat Aarhus Vand A/S for svar den 4. december 2014.

B Den 17. december 2014 besvarede Aarhus Vand A/S henvendelsen og oplyste, at sagen var videresendt til entreprenøren, [REDACTED] til videre foranstaltning.

A Herefter skrev [REDACTED] den 11. november 2015 til Aarhus Vand A/S

A Den 5. januar 2016 skrev [REDACTED] på ny til Aarhus Vand A/S.

Parternes synspunkter

A [REDACTED] har i processkrift 1 af 17. maj 2017 til støtte for påstanden om, at det rejste krav ikke er forældet, anført:

"I forhold til spørgsmålet om forældelse giver sagsøgtes duplik anledning til følgende bemærkninger:

Såfremt den skadegørende handling ikke resulterer i en konstaterbar skade, som er tilfældet i nærværende sag, følger det af noten i Karnov til forældelseslovens § 2, stk. 4, at *"hvis den skade-*

gørende handling ikke umiddelbart resulterer i en konstaterbar skade, løber fristen fra det tidspunkt, hvor der har vist sig sådanne skadelige følger, at skadelidte havde en rimelig anledning til at rejse et erstatningskrav". Dette følger blandt andet af U 2011.2208 H, samt U 2002.2458 H.

Såfremt fordringshaveren/skadelidte samtidig er ubekendt med skyldneren/skadevolderen, følger det af forældelseslovens § 3, stk. 2 at *"Var fordringshaveren ubekendt med fordringen eller skyldneren, regnes forældelsesfristen i stk. 1 først fra den dag, da fordringshaveren fik eller burde have fået kendskab hertil".*

Det gøres gældende

B

at det først er den 17. december 2014, at Aarhus Vand oplyser, at det er [REDACTED] der har udført arbejdet, hvorfor forældelse ikke kan indtræde før dette tidspunkt jf. FÆL § 3 stk. 2.

at såfremt retten ikke finder, at forældelsen løber fra den 17. december 2014, løber forældelsesfristen først fra det tidligste tidspunkt, hvor sagsøger fik kendskab til fordringshaveren jf. FÆL § 3, stk. 2, som tidligst kan være den 15. maj 2014, hvor sagsøgerens advokat retter henvendelse til Aarhus Vand første gang.

at såfremt Retten ikke måtte finde, at forældelsen løber fra den 15. maj 2014, løber forældelsen tidligst fra november 2013, da det først er på det tidspunkt, der har vist sig sådanne skadelige følger, at skadelidte havde rimelig anledning til at være bekendt med at kunne rejst et eventuelt erstatningskrav jf. FÆL § 4, stk. 2.

..."

Supplerende er det i afsluttende processkrift af 1. september 2017 anført:

"Til støtte for den nedlagte påstand om at sagen ikke er forældet gøres det gældende

at der i henhold til forældelseslovens § 21, stk. 5, tidligst indtræder forældelse et år efter parterne har afsluttet forligsforhandlingerne.

Forældelse udløber således på det foreliggende grundlag først den 11. november 2015, eller 5. januar 2016, hvorefter forældelsesfristen udløber hhv. 11. november 2016 og 5. januar 2017.

Det gøres gældende, at forældelsesfristen ikke er overskredet, da stævning er indleveret den 25. oktober 2016"

B [REDACTED] har i duplik af 1. maj 2017 til støtte for påstand om, at der er indtrådt forældelse, anført:

"...

Vedrørende forældelse fastholder sagsøgte, at sagsøgers krav er forældet.

Sagsøger har indleveret stævning i sagen den 25. oktober 2016, og således ca. 6 år efter den efter sagsøgers opfattelse skadegørende handling. Det fremgår af forældelsesloven, at forældelse af erstatningskrav uden for kontrakt regnes fra den skadegørende handling, jf. lovens § 2, stk. 4, og da der henset hertil er forløbet mere end 3 år, gøres det principalt gældende, at sagsøgers krav er forældet.

Sagsøger har anført, at forældelsesfristen først skal regnes fra den 17. december 2014, hvor sagsøger angiveligt fik kendskab til, at sagsøgte kunne være potentiel skadevolder. Dette synspunkt bestrides. Sagsøger har på et langt tidligere tidspunkt haft kendskab til eller burde have haft kendskab til, at et krav kunne være rejst mod Århus Vand som bygherre, og sagsøger kunne under alle omstændigheder have udfoldet betydeligt flere bestræbelser på at afklare en mulig skadevolder.

Hertil kommer, at det fremgår af henholdsvis stævning og replik, at sagsøger konstaterede vandskaden i efteråret 2013. Dette tidspunkt er ikke nærmere dateret, men det fremgår dog af sagsøgers stævning, at det indtalte krav om erstatning vedrører en periode fra 1. august 2013 til 31. januar 2014 (lejetab). På denne baggrund gøres det gældende, at sagsøger senest har opdaget skaden pr. 1. august 2013, og såfremt dette benægtes af sagsøger, opfordres (A) sagsøger til nærmere at dokumentere tidspunktet af den som bilag 1 fremlagte video.

Forældelsesfristen i denne sag må derfor under alle omstændigheder regnes fra 1. august 2013, og henset til, at stævning i nærværende sag først er udtaget den 25. oktober 2016, er der således også med dette sene starttidspunkt for forældelsesfristens påbegyndelse indtrådt forældelse i henhold til forældelseslovens 3-årige frist."

Supplerende er det i processkrift A af 5. september 2017 anført:

"Det bestrides, at eventuelle forligsförhandlinger mellem sagsøger og Aarhus Vand A/S har betydning for, hvornår et krav mod sagsøgte bortfalder på grund af forældelse.

Det gøres således nærmere gældende, at det er uden betydning for rettens afgørelse af spørgsmålet om forældelse i nærværende sag, at sagsøger har haft drøftelser med Aarhus Vand A/S om sagen.

Sagsøgte fastholder således i sin helhed de anbringender, der er gjort gældende i sagsøgte processkrifter om forældelses-spørgsmålet, og det fastholdes således, at sagsøgers eventuelle krav er bortfaldet som følge af forældelse."

Rettens begrundelse og afgørelse

Der er enighed mellem parterne om, at et eventuelt erstatningsansvar er omfattet af den 3-årige forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 3, stk. 1.

A Idet det eventuelle erstatningsansvar for den påførte vandskade på ejendommen [redacted] i Aarhus, tilhørende [redacted] er påført uden for kontrakt, regnes forældelsesfristen fra tidspunktet for skadens indtræden, jf. forældelseslovens § 2, stk. 4.

A Det lægges til grund, at det arbejde, der skulle have forårsaget vandskaden, blev udført i 2010, uden det nærmere en tidsfæstet, men at vandskaden som følge af det sivede vand først blev konstateret i 2013. Det lægges endvidere til grund, på baggrund af de fremlagte foto, at [redacted] i hvert fald i den 29. august 2013 var bekendt med vandskaden, og var bekendt med, at denne var forårsaget af afpropningen af gasledningen i 2010.

A [redacted] var således på dette tidspunkt bekendt med dels vandskaden, og dels årsagen hertil; at det var udsivende vand fra den gasledning, der af Aarhus Vand A/S blev afpropet i 2010. Da A [redacted] ikke forud for dette tidspunkt havde eller burde have haft kendskab til det udsivende vand, og til den deraf følgende vandskade, regnes forældelsesfristen tidligst fra dette tidspunkt, jf. forældelseslovens § 3, stk. 2.

A Idet [redacted] allerede på dette tidspunkt var bekendt med, at vandskaden stammede fra en afpropning af en gasledning, som Aarhus Vand A/S havde fået udført, var [redacted] allerede da bekendt med den umiddelbart ansvarlige for det arbejde, der var årsagen til vandskaden, uanset om det konkrete arbejde var udført af [redacted]

B [redacted] som entreprenør, og var således på dette tidspunkt bekendt med de fornødne oplysninger til at gøre kravet gældende. Under de omstændigheder regnes forældelsesfristen derfor fra den 29. august 2013.

B Under de omstændigheder var kravet således forældet i forhold til [redacted]

[redacted] den 29. august 2016, og dermed på tidspunktet for sagens anlæg. Hverken den omstændighed, at Aarhus Vand A/S den 17. december 2014 meddeler, at det mod dem rejste krav er videresendt til [redacted] B, A [redacted] eller at der mellem [redacted] og Aarhus Vand A/S har været en form for dialog om ansvaret, kan føre til et andet resultat.

B, A Af de grunde frifindes [redacted] for det af [redacted] [redacted] rejste krav.

A, B [redacted] skal betale sagsomkostninger til [redacted] [redacted] med 25.000 kr. til dækning af udgifter til advokatbistand. Ved fastsættelsen er der lagt været på sagens genstand og omfang, herunder at sagen er afgjort uden mundtlig hovedforhandling.

Thi kendes for ret:

B [redacted] frifindes.

A, B [redacted] skal inden 14 dage til [redacted] [redacted] betale 25.000 kr. i sagsomkostninger.

Sagsomkostningerne forrentes i medfør af rentelovens § 8 a.

Jimmy Bøgh Veitland

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Retten i Aarhus , den 2. oktober 2017.

Gitte Baarsch, kontorfuldmægtig